

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci **žalobce: D. V. B.**, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra**, poštovní schránka 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 20. 10. 2003, č. j. OAM-4961/VL-20-05-2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2004, č. j. 47 Az 1040/2003-28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 20. 10. 2003, č. j. OAM-4961/VL-20-05-2003, neudělil žalovaný žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu); zároveň vyslovil, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Žalobce napadl toto rozhodnutí včasnou žalobou, kterou však Krajský soud v Praze zamítl svým rozsudkem ze dne 8. 9. 2004, č. j. 47 Az 1040/2003-28; ztotožnil se přitom se žalovaným v posouzení důvodu, pro nějž žalobci nebyl azyl udělen. Zároveň žalobce poučil o tom, že proti rozsudku může podat kasační stížnost, a sdělil mu též, že v řízení o kasační stížnosti musí být zastoupen advokátem.

Žalobce (dále „stěžovatel“) podal v zákonné lhůtě proti rozsudku Krajského soudu v Praze kasační stížnost. Namítl v ní nesprávné posouzení právní otázky soudem, neboť se domnívá, že splňuje podmínky pro udělení azylu z humanitárních důvodů podle § 14 zákona o azylu, a poukázal též na některé vady řízení před správním orgánem. Navrhl, aby byl napadený rozsudek krajského soudu zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Požádal též o přiznání „odkladného účinku výjezdního příkazu“, čímž měl patrně na mysli odkladný účinek kasační stížnosti; o této žádosti však soud samostatně nerozhodoval, neboť vydal usnesení, jímž se řízení o kasační stížnosti končí, v krátké době poté, co mu kasační stížnost byla předložena.

Usnesením ze dne 15. 11. 2004 vyzval krajský soud stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti; ve výroku tohoto usnesení jej zároveň poučil o tom, že pokud stěžovatel výzvě nevyhoví, a nezdaří se tak odstranit nedostatek podmínky řízení, kasační stížnost bude odmítnuta. Jelikož kasační stížnost byla vyhotovena na hlavičkovém papíře advokátní kanceláře Mgr. Marie Jandové a Mgr. Bohuslava Rolla se sídlem Mostecká 3, 430 01 Chomutov, a tatáž adresa byla vyznačena jako adresa odesílatele i na obálce, v níž byla soudu

doručena kasační stížnost, soud zaslal výzvu jednak stěžovateli, jednak advokátce Mgr. Marii Jandové. Stěžovatel nebyl při doručování dne 25. 11. 2004 zastížen; zásilka proto byla uložena na poště a poté se vrátila zpět jako nevyžádaná. Advokátka zásilku osobně převzala téhož dne; ani ona, ani stěžovatel sám však na výzvu k předložení plné moci nereagovali, a to ani po uplynutí stanovené lhůty, kdy ještě soud jejich reakce vyčkával. Krajský soud v Praze tedy následně předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Krajský soud dbal při komunikaci se stěžovatelem toho, aby stěžovatel nebyl zkrácen na svých právech, a doručil proto výzvu k předložení plné moci jak stěžovateli samotnému, tak advokátce, o níž měl důvod předpokládat, že stěžovatele zastupuje; jeho výzva však i přesto zůstala bez odezvy. Povinné zastoupení advokátem – případně stěžovatelovo vlastní vysokoškolské právnické vzdělání – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem na základě ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle ustanovení § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 2. března 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu